



## Simona Straková – No 1 Media Group, Irsko

Na konci srpna jsem měla možnost letět na třítydenní stáž do Irska díky grantu v rámci programu Erasmus+, který byl přidělen naší škole.

Před odletem jsme pracovali v online kurzu Erasmus+ OLS a chodili jsme do školy na hodiny angličtiny navíc, abychom byli lépe připraveni.

Letěli jsme do Dublinu, kde jsme jednu noc přespali v hostelu, abychom si mohli projít i hlavní město. Potom jsme autobusem pokračovali do Corku, vzdáleného asi 250 km. Tam už na nás čekaly naše hostitelské rodiny, které nás odvezly domů a hned nám připravily večeři. Já jsem bydlela společně s Naty u Ger a Ernesta O'Keefe v Cobhu, což byla nejlepší rodina, kterou jsme si mohly přát. Každý den jsme měly připravené k snídani toasty, marmelády, cereálie, mléko a pomerančový džus, obědový balíček, který jsme si braly s sebou do práce a každý večer teplou večeři, po které nám vždy nabízeli ještě pivo, víno nebo zmrzlinu.



Do práce jsme jezdily každý den vlakem. Pracovaly jsme ve firmě No 1 Media Group na Little Islandu (na cestě mezi Cobhem a Corkem). V práci jsem dělala převážně to, co bylo zrovna potřeba. Jelikož firma, ve které jsem pracovala, každoročně pořádá obrovský ples s předáváním cen, často jsem vyhledávala telefonní čísla nebo emaily na lidi a firmy nominované na některé z ocenění. Také jsem podle datumů řadila faktury o zaplacení lístků, procházela, kdo ještě nemá zaplacen, a sčítala jsem hlasy, které získali nominované osoby a firmy. Na tento ples jsem také balila šperky do dárkových krabiček a počítala, kolik jich je. Další náplní práce mé firmy



bylo starání se o ostatní firmy a pomáhání jim se rozrůst a přilákat nové lidi. Stará se jim tedy často o jejich instagramové a facebookové stránky. Na facebookové stránky jsem vytvářela obrázky s texty, které budou postupně postovat. Pár dní jsem se také starala o jejich Instagramy a pomocí „lajků“ a komentářů jsem lákala nové instagramové profily k sledování konkrétního firemního. Starala jsem se o dva. Mimo jiné jsem měla možnost vyzkoušet si pracovat s irským vysavačem, chodit pro poštovní známky do sousední firmy a následně tam i nosit dopisy k odeslání, nebo propagovat novou posilovnu a nabízet kolemdoucím lidem na ochutnání zdravé saláty a smoothies.

Ze začátku jsem měla problém s místním nářečím a často jsem si musela domýšlet, o čem je asi řeč, ale rychle jsem se s tím sžila. Dokonce v posledním týdnu nás s Naty na nádraží odchytila paní s tím, že dělá průzkum o zdejších vlacích, jak jsou cestující spokojeni, jakým způsobem si kupují jízdenky, jak často jezdí a tak podobně. Vypytávala se nás na všelijaké otázky možná 15 minut a vše jsme jí dobře rozuměly a dokázaly na vše odpovědět, že ani nepoznala, že nejsme z Irska.

Letenky, polopenzi a ubytování v rodině, hostel v Dublinu na jednu noc a cestu autobusem z Dublinu do Corku a zpět jsme měli zaplacené. Týden před odletem jsme si ve škole vyzvedli 500 € na ostatní výdaje. Když jsem zjistila, kolik v Irsku stojí doprava, jídlo a pivo, nevěřila jsem tomu, že mi peníze vystačí. Každý den jsem jezdila vlakem, někdy na půl cesty i autobusem, jednou dokonce taxíkem, možná pětkrát jsme byli v místních hospodách, několikrát na nákupech v Penneys (v Primarku), v obchodech se suvenýry, na celodenním výletě na

Moherské útesy, loď na Spike Islandu, ve městě a národním parku Killarney, kde jsme si půjčovali kola a potom jednu noc přespali v hostelu a také jsme občas byli někde na jídle. Nevím jak, ale nakonec mi peníze vystačily.